

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000 Julkaistu Helsingissä 27 päivänä joulukuuta 2000 N:o 1153—1157

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1153	Valtioneuvoston asetus sotilasrikoksia koskevien rangaistussäännösten soveltamisalasta	3081
1154	Puolustusministeriön asetus rauhanturvaamistoiminnan käytännön toimeenpanosta	3083
1155	Valtiovarainministeriön asetus rakennusten jälleenhankinta-arvon perusteista	3087
1156	Valtiovarainministeriön asetus vesivoimalaitoksen ja sen rakenteiden jälleenhankinta-arvon perusteista	3093
1157	Opetusministeriön asetus museoviraston suoritteiden maksullisuudesta annetun opetusministeriön päätöksen 6 §:n muuttamisesta	3096

N:o 1153

Valtioneuvoston asetus

sotilasrikoksia koskevien rangaistussäännösten soveltamisalasta

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä, säädetään 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 45 luvun 29 §:n 1 ja 2 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 559/2000:

1 §

Asevelvollisuuslain (452/1950) tai naisten vapaaehtoisesta asepalveluksesta annetun lain (194/1995) nojalla palveluksessa oleva rikoslain (39/1889) 45 luvun 27 §:ssä tarkoitettu henkilö on sotilasrangaistussäännösten alainen siitä, kun hän on saapunut tai ollut velvollinen saapumaan palvelukseen, siihen, kun hänet on palveluksen päättymisen tai keskeyttämisen takia kotiutettu ja hän on poistunut siitä joukosta tai paikasta, jossa hän on palvellut.

Sotilasrangaistussäännöksiä ei kuitenkaan sovelleta asevelvolliseen sinä aikana, jona hän on yleisessä rangaistuslaitoksessa suorittamassa vankeusrangaistusta tai samalla kertaa täytäntöön pantavaa arestirangaistusta.

2 §

Muu kuin asevelvollisuuslain tai naisten vapaaehtoisesta asepalveluksesta annetun lain nojalla palveleva rikoslain 45 luvun 27 §:ssä

tarkoitettu henkilö on sotilasrangaistussäännösten alainen siitä, kun virantoimitus tai palvelus alkaa taikka sen olisi pitänyt alkaa, siihen, kun virkasuhde tai palvelusvelvollisuus päättyy.

3 §

Niihin rauhanturvaamislaissa (514/1984) tarkoitettussa rauhanturvaamisorganisaatiossa palveleviin ja siinä palvelemista varten järjestettävässä koulutuksessa oleviin, jotka eivät ole suorittaneet asevelvollisuutta vakinaisessa väessä tai naisten vapaaehtoisesta asepalveluksesta annetussa laissa tarkoitettua asepalvelusta, sotilasrangaistussäännöksistä sovelletaan vain rikoslain 45 luvun 1 §:n 1 momentin ja 2 momentin 1 kohdan sekä 2—8 ja 18 §:n säännöksiä.

4 §

Rikoslain 45 luvun rangaistussäännöksiä ei sovelleta puolustusvoimien kenttäpiispan, kenttärovastin tai sotilaspastorin virassa palvelevaan.

5 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä
tammikuuta 2001.
Tällä asetuksella kumotaan sotilasrikoksia

koskevien rangaistussäännösten sovelta-
misalasta 16 päivänä elokuuta 1996 annettu
asetus (631/1996).

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

Lainsäädäntöjohtaja Jan Törnqvist

N:o 1154

Puolustusministeriön asetus
rauhanturvaamistoiminnan käytännön toimeenpanosta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2000

Puolustusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 29 päivänä kesäkuuta 1984 annetun rauhanturvaamislain (514/1984) nojalla:

1 §

Rauhanturvaamistoiminnan organisointi

Rauhanturvaamisorganisaatio on toiminnallisesti operaation toimeenpanijan ja muutoin puolustusministeriön alainen.

Puolustusministeriö valmistelee rauhanturvaamispolitiikan alaan kuuluvat asiat siltä osin kuin ne eivät kuulu ulkoasiainministeriön toimialaan. Puolustusministeriölle kuuluu rauhanturvaamistoiminnan ohjaus ja toiminnan edellyttämien voimavarojen hankkiminen sekä rauhanturvaamisoperaatioihin osallistumisen ja toimintavalmiuden ylläpitämisen edellyttämien tehtävien antaminen puolustusvoimille.

Rauhanturvaamistoiminnan käytännön toimeenpanossa rauhanturvaamisorganisaatio kuuluu puolustusvoimiin ja on pääesikunnan alainen siten kuin siitä rauhanturvaamislaissa (514/1984) sekä jäljempänä tässä asetuksessa säädetään. Käytännön toimeenpanosta huolehtii pääesikunta apunaan puolustusvoimien kansainvälinen keskus.

2 §

Työnantaja-asema

Rauhanturvaamishenkilöstön työnantajana on tasavallan presidentin tehtävään määräämien osalta puolustusministeriö ja muiden osalta pääesikunta.

3 §

Tehtävään määrääminen

Puolustusministeriö määrää tehtävään everstin tai kommodorin palvelusarvossa palvelevat lukuun ottamatta niitä, jotka tasavallan presidentti rauhanturvaamislain 10 §:n nojalla määrää tehtävään.

Muun kuin 1 momentissa tarkoitetun henkilöstön määrää tehtävään asianomaisen sotilas- tai palvelusarvon tai tehtävän mukaisesti määräytyvä puolustusvoimien tehtävään määräävä viranomaisen siten kuin puolustusvoimista annetussa asetuksessa (667/1992) säädetään.

Palvelussuhteen kestäessä rauhanturva-

mislain 21 §:n 2 momentissa tarkoitettun henkilöstön, lukuun ottamatta 1 momentissa tarkoitettuja, määrää toiseen tehtävään pääesikunta sekä muun rauhanturvaamishenkilöstön rauhanturvajoukon komentaja. Reserviin kuuluvan sotilastarkkailijan määrää kuitenkin palvelussuhteen kestäessä toiseen tehtävään puolustusvoimien kansainvälisen keskuksen johtaja.

Tehtävään määräävä viranomainen voi asianomaisen suostumuksella siirtää rauhanturvaamishenkilöstöön kuuluvan palvelemaan muussa kuin siinä rauhanturvaamisoperaatiossa, johon hänet on rauhanturvaamislain 10 §:n mukaisesti määrätty.

4 §

Rauhanturvaamishenkilöstön oikeuksista ja velvollisuuksista

Rauhanturvaamishenkilöstön ja rauhanturvaamiskoulutuksessa olevien oikeuksista ja palvelusvelvollisuudesta säädetään rauhanturvaamislain 2 luvussa. Rauhanturvaamispalveluksessa ja -koulutuksessa noudatetaan soveltuvin osin puolustusvoimille vahvistettua yleistä palvelusohjesääntöä.

Muu kuin tasavallan presidentin tehtävään määräämä, rauhanturvaamishenkilöstöön kuuluva on tarvittaessa velvollinen suorittamaan koulutukseensa ja palvelusasemaansa soveltuvia muitakin kuin tehtävää koskevassa määräyksessä tarkoitettuja palvelustehtäviä.

Rauhanturvaamishenkilöstöön kuuluvat ja rauhanturvaamiskoulutuksessa olevat ovat vastuussa heille uskotuista varoista ja muusta omaisuudesta samojen perusteiden mukaan kuin puolustusvoimien henkilöstö.

Majoitus- ja saniteettitilojen järjestelyssä on otettava huomioon sukupuolesta johtuvat erityisvaatimukset.

5 §

Sotilasrangaistussäännösten soveltaminen

Rauhanturvaamishenkilöstöön sovelletaan sotilaskurinpitolain (331/1983) ja sotilaskurinpitoasetuksen (969/1983) säännöksiä siltä osin kuin tässä asetuksessa ei toisin säädetä.

Sotilasrangaistussäännösten soveltamisesta

niihin rauhanturvaamispalveluksessa ja -koulutuksessa oleviin, jotka eivät ole suorittaneet varusmiespalvelusta tai naisten vapaaehtoista asepalvelusta, säädetään sotilasrikoksia koskevien rangaistussäännösten soveltamisalasta annetun asetuksen (1153/2000) 3 §:ssä.

6 §

Kurinpitoesimiehet

Pääesikunnan kansainvälisen osaston päällikkö on rauhanturvajoukon komentajan ja rauhanturvaamishenkilöstössä everstin tai kommodorin tai niitä ylemmässä sotilas- tai palvelusarvossa palvelevan lähin kurinpitoesimies sekä muun rauhanturvaamishenkilöstöön kuuluvan ja rauhanturvaamiskoulutuksessa olevan ylempi kurinpitoesimies.

Rauhanturvajoukkoon kuuluvan, muun kuin 1 momentissa tarkoitettun henkilöstön kurinpitoesimiehiä ovat rauhanturvajoukon komentaja ja komppanian tai muun yksikön päällikkö sekä yksikön vääpeli. Erillisen yksikön päällikkö on yksikössä palvelevan lähin kurinpitoesimies.

Puolustusvoimien kansainvälisen keskuksen johtaja on kuitenkin muiden kuin 1 momentissa tarkoitettujen rauhanturvaamishenkilöstöön kuuluvien sotilastarkkailijoiden sekä yksittäisten henkilöiden lähin kurinpitoesimies.

Puolustusvoimien kansainvälisen keskuksen johtaja on rauhanturvaamiskoulutuksessa olevan lähin kurinpitoesimies lukuun ottamatta rauhanturvaamislain 21 §:n 2 momentissa tarkoitettua henkilöstöä.

7 §

Kurinpitoesimiehen toimivalta

Pääesikunnan kansainvälisen osaston päälliköllä on rauhanturvaamishenkilöstöön nähden sotilaskurinpitolain 12 §:ssä tarkoitettu ylempään kurinpitoesimiehen toimivalta.

Rauhanturvajoukon komentajalla on rauhanturvajoukossa palveleviin nähden sotilaskurinpitolain 12 §:ssä tarkoitettu joukko-osaston komentajan kurinpitovalta. Rauhanturvajoukon komppanian tai muun yksikön päälliköllä sekä erillisen yksikön päälliköllä on

perusyksikön päällikön kurinpitovalta ja yksikön vääpelillä perusyksikön vääpelin kurinpitovalta.

Puolustusvoimien kansainvälisen keskuksen johtajalla on edellä 6 §:n 3 ja 4 momentissa tarkoitettuihin henkilöihin nähden joukko-osaston komentajan kurinpitovalta.

8 §

Kurinpitomenettelyn valvonta

Päaesikunta valvoo sotilaskurinpitolaissa ja sotilaskurinpitoasetuksessa tarkoitettua kurinpitomenettelyä rauhanturvaamisorganisaatioissa.

Päaesikunta tarkastaa rauhanturvaamisorganisaation rangaistus- ja ojennuskortistot vähintään kerran vuodessa.

9 §

Kurinpitosakon rahamäärä

Rauhanturvaamishenkilöstön osalta sotilaskurinpitolaain 2 §:ssä tarkoitettuna keskimääräisen kokonaispäivätulon viidesosana pidetään asianomaisen tästä palveluksesta saamaa sadallaviidelläkymmenellä jaettua täyden kuukauden ennakonpidätyksen alaisen palkkauksen, päivärahojen ja verotusarvon mukaan laskettujen luontoisetujen yhteismäärää.

Rauhanturvaamiskoulutuksessa olevan kurinpitosakon rahamäärä yhdeltä päivältä on hänen päivärahansa suuruinen.

10 §

Palvelusalue ja toimialue

Palvelusalueella tarkoitetaan pääesikunnan kunkin operaation osalta erikseen rauhanturvaamisoperaatiolle määrittämää yhden tai useamman valtion tai niiden osan käsittävää aluetta.

Toimialueella tarkoitetaan sitä palvelusalueen osaa, jonka operaation toimeenpanija on määrännyt kunkin rauhanturvaamisoperaation vastuualueeksi.

Operaation toimeenpanija tai puolustusministeriö voi perustaa kansallisen huollon järjestämisen tai rauhanturvaamistoiminnan

muutoin edellyttämiä tehtäviä varten toimipisteitä myös toimialueen ulkopuolelle.

Jos samalla palvelusalueella on suomalaisia rauhanturvajoukkoja, erillisiä yksiköitä, sotilastarkkailijoita tai yksittäisiä henkilöitä, pääesikunta voi antaa tarkempia ohjeita niiden keskinäisistä johtosuhteista, yhteistoiminnasta ja huollollisesta tukemisesta.

11 §

Palvelusarvo

Rauhanturvaamisorganisaatiossa käytetään sotilas- ja palvelusarvoista annetussa tasavallan presidentin asetuksessa (283/2000) säädettyjä palvelusarvoja. Pääesikunta vahvistaa rauhanturvaamisorganisaatiossa palvelevien palvelusarvot.

Palvelusarvon antaa tämän asetuksen 3 §:ssä tarkoitettu tehtävään määräävä viranomainen.

Rauhanturvajoukon komentaja voi lisäksi palvelussuhteen kestäessä antaa reserviin kuuluvalla palvelussuhteen ajaksi ylemmän miehistön tai aliupseeriston palvelusarvon.

12 §

Sotilaspuvut ja arvomerkit

Rauhanturvaamishenkilöstön sotilaspukujen ja niihin kuuluvien arvomerkkien kokoonpanossa ja käytössä noudatetaan soveltuvin osin puolustusvoimien sotilaspuvuista ja virkapuvuista annettua asetusta (136/1997) ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä.

Rauhanturvaamishenkilöstöön kuuluva on sotilaspuvussaan velvollinen käyttämään niitä arvomerkkejä, jotka vastaavat hänen palvelusarvoaan.

13 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2000.

Tällä asetuksella kumotaan Suomen osallistumisesta Yhdistyneiden Kansakuntien ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön päätökseen perustuvaan rauhanturvaamistoimintaan

mintaan annetun lain täytäntöönpanosta 29 päivänä toukokuuta 1998 annettu puolustusministeriön päätös, palvelusalueista Yhdistyneiden Kansakuntien ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön päätökseen perustuvissa rauhanturvaamisoperaatioissa 27 päivänä syyskuuta 1999 annettu puolustusministeriön päätös, vahinkoasioiden käsittelystä

rauhanturvaamistoiminnassa 2 päivänä joulukuuta 1998 annettu puolustusministeriön päätös sekä rauhanturvaamishenkilöstön omaisuudelle aiheutuneen vahingon korvaamisen perusteista 20 päivänä marraskuuta 1998 annettu puolustusministeriön päätös (853/1998).

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2000

Puolustusministeri *Jan-Erik Enestam*

Vanhempi hallitussihteeri Seppo Kipinoinen

N:o 1155

**Valtiovarainministeriön asetus
rakennusten jälleenhankinta-arvon perusteista**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2000

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun varallisuusverolain (1537/1992) 24 §:n 1 momentin nojalla:

Yleisiä määräyksiä

1 §

Rakennusten jälleenhankinta-arvojen määrittämisessä käytetään seuraavia keskimääräisiä arvoja neliometriä tai kuutiometriä kohti. Jos rakennuksen rakennustaso poikkeaa olennaisesti keskimääräisestä rakennustasosta, on näitä arvoja harkinnan mukaan korotettava tai alennettava, kuitenkin enintään 30 prosenttia.

2 §

Rakennuksen pinta-alalla tarkoitetaan tässä päätöksessä sitä alaa, johon lasketaan ulkomitoin kaikkien kerrosten, kellareiden ja lämpöeristettyjen ullakkohuoneiden pinta-alat. Pinta-alaan ei lasketa parvekkeita, katoksia eikä tiloja, joissa vapaa korkeus on alle 160 cm.

3 §

Toimisto-, sosiaali-, varasto- ja paikoitus-tilojen pinta-alat lasketaan sisämitoin. Hissikuilun pinta-ala lasketaan kertomalla hissi-kuilun pohjan pinta-ala niiden kerrosten lu-

kumäärällä, jotka hissi-kuilu lävistää. Rakennuksen kuutiotilavuuteen sisällytetään sekä lämpimät että kylmät tilat ulkomittojen mukaan laskettuina. Rakennuksen keskimääräinen kerroskorkeus saadaan jakamalla tilavuus pinta-alalla. Jälleenhankinta-arvoja määrättäessä otetaan huomioon vain täydet neliö- tai kuutiometrit.

Asuinrakennukset

4 §

Pientalolla tarkoitetaan omakotitaloa, paritaloa tai rivitaloa, jossa käynti asuinhuoneistoihin on yleensä järjestetty suoraan maan tasosta ilman erillistä porraskäytävää.

5 §

Pientalojen pinta-alan perusarvo on 2 590 mk/m².

Jos rakennuksen kantava rakenne on puuta ja jos rakennus on valmistunut ennen vuotta 1960, on pinta-alan perusarvo 2 070 mk/m².

Jos rakennuksen kantava rakenne on puuta ja jos rakennus on valmistunut vuosina

1960—1969, on pinta-alan perusarvo 2 340 mk/m².

Perusarvoa korjataan rakennuksen ominaisuuksien perusteella lisäarvoilla ja alennuksilla seuraavasti:

- 1) jos rakennuksen pinta-ala on:
 - yli 60 m² mutta enintään 120 m² perusarvosta vähennetään 4,42 mk jokaiselta alarajan (60 m²) ylittävältä neliömetriltä;
 - yli 120 m², alennus on 265 mk/m²,
- 2) jos rakennuksesta puuttuu:
 - vesijohto ja viemäri, alennus on 167 mk/m²;
 - keskuslämmitys, alennus on 189 mk/m²;
 - sähkö, alennus on 100 mk/m².

6 §

Kun rakennuksen kellaritilat ovat pintarakenteiltaan viimeistelemättömät ja pääasiassa varastokäytössä, käytetään kellarin osalta pinta-alan arvona 889 mk/m².

7 §

Asuinkerrostalolla tarkoitetaan vähintään kaksikerroksista, useita asuinhuoneistoja käsittävää asuinrakennusta, jossa on erillisiä huoneistoja päällekkäin.

8 §

Asuinkerrostalojen pinta-alan perusarvo on 2 590 mk/m².

Jos rakennuksen kantava rakenne on puuta ja jos rakennus on valmistunut ennen vuotta 1960, pinta-alan perusarvo on 2 070 mk/m².

Perusarvoa korjataan rakennuksen ominaisuuksien perusteella lisäarvoilla ja alennuksilla seuraavasti:

- 1) jos rakennuksessa on hissi, lisäarvo on 110 mk/m²;
- 2) jos rakennuksen pinta-ala huoneistoa kohden on yli 80 m² mutta enintään 120 m² perusarvosta vähennetään 6,66 mk jokaiselta alarajan (80 m²) ylittävältä neliömetriltä;
 - jos yli 120 m², alennus on 266 mk/m²,
- 3) jos rakennuksen kerrosluku kellarin mukaan lukien on 3 kerrosta, lisäarvo on 135 mk/m²;
 - 4 kerrosta, lisäarvo on 67 mk/m²;
 - 5 kerrosta, lisäarvo on 0;
 - 6 kerrosta, alennus on 67 mk/m²;
 - 7 kerrosta, alennus on 135 mk/m²;

— 8 kerrosta tai enemmän, alennus on 202 mk/m².

9 §

Vapaa-ajan asunnolla tarkoitetaan pääasiassa vapaa-ajan viettoon tarkoitettua rakennusta, kuten kesämökkiä.

10 §

Vapaa-ajan asunnon pinta-alan perusarvo on 2 070 mk/m².

Perusarvoa korjataan rakennuksen ominaisuuksien perusteella lisäarvoilla ja alennuksilla seuraavasti:

- 1) jos rakennuksen pinta-ala on yli 10 m² mutta enintään 70 m², perusarvosta vähennetään 13,52 mk jokaiselta alarajan (10 m²) ylittävältä neliömetriltä;
 - yli 70 m², alennus on 811 mk/m²,
- 2) jos rakennus on talviasuttava lisäarvo on 173 mk/m²;
- 3) jos rakennuksessa on kuisti, lisäarvo kuistineliömetriltä on 345 mk.

11 §

Jos rakennuksessa on sähkö, korotetaan rakennuksen arvoa 1 380 markalla lisättyä 30 markalla jokaista pinta-alan neliometriä kohden.

Rakennuksen arvoa korotetaan, jos rakennuksessa on:

- viemäri, 2 070 mk;
- vesijohto, 2 590 mk;
- WC, 3 430 mk;
- sauna 3 430 mk.

12 §

Tavanomaisesta vapaa-ajan asunnosta kooltaan, käyttötavaltaan taikka rakennus- tai varustetasoltaan olennaisesti poikkeavaa asuinrakennusta pidetään pientalona.

13 §

Talous- ja autotallirakennuksena pidetään erillistä saunarakennusta sekä erillistä talous- ja autotallirakennusta.

Jos talous- ja autotallirakennus on lämpöeristetty sekä muutenkin rakennustavaltaan edustaa pitkäaikaiseen käyttöön tarkoitettua rakennusta, arvo on 1 690 mk/m².

Kevytrakenteisen lämpöeristämättömän talous- ja autotallirakennuksen arvo on 880

mk/m². Jos tällainen rakennus on valmistunut ennen vuotta 1970, sen arvo on 690 mk/m².

Toimistorakennukset

14 §

Toimistorakennuksella tarkoitetaan rakennusta, jonka tilat on pääasiallisesti rakennettu toimistotiloiksi tai joka on pääasiallisesti toimistokäytössä.

15 §

Toimistorakennuksen pinta-alan perusarvo on 3 590 mk/m².

Perusarvoa korjataan rakennuksen ominaisuuksien perusteella lisäarvoilla ja alennuksilla seuraavasti:

1) jos rakennuksen keskimääräinen kerroskorkeus on yli 3,2 m mutta enintään 3,5 m perusarvoon lisätään 74 mk jokaiselta alarajan (3,2 m) ylittävältä 5 cm:ltä;

— jos yli 3,5 m, lisäarvo on 444 mk/m²,

2) rakennuksen muoto:

— jos rakennuksen kaikki kerrokset ovat pohjamuodoltaan samanlaisia suorakaiteita ja pohjakerroksessa on vain vähäisiä sisäänve-toja tai ulokkeita, alennus on 369 mk/m²;

— jos rakennus on muodoltaan verraten yksinkertainen suorakaiteen tai L-muotoinen, mutta osa rakennuksesta on nostettu pilareille tai alimmat kerrokset ovat varsinaisia toimistokerroksia laajempia myymälä- tai paikoitusterroksia, alennus on 0;

— jos rakennus on muodoltaan tavanomaisesta poikkeava, pohjamuodoltaan H, T, U-muotoinen tai pohjakerros on yli kaksi kertaa muita kerroksia suurempi, lisäarvo on 189 mk/m²,

3) varasto- ja paikoitustilat:

— jos varastojen ja paikoitustilojen yhteenlaskettu pinta-ala on yli 20 % rakennuksen pinta-alasta, alennus on 224 mk/m²;

— jos varastojen ja paikoitustilojen yhteenlaskettu pinta-ala on vähintään 5 % mutta enintään 20 % rakennuksen pinta-alasta, alennus on 0;

— jos varasto- ja paikoitustiloja on alle 5 % rakennuksen pinta-alasta, lisäarvo on 148 mk/m²,

4) hissit:

— jos rakennuksessa ei ole hissiä tai

hissikuilujen yhteenlaskettu pinta-ala rakennuksen pinta-alasta on enintään 0,5 %, alennus on 291 mk/m²;

— jos hissikuilujen yhteenlaskettu pinta-ala rakennuksen pinta-alasta on yli 0,5 % ja enintään 1 % alennus on 0;

— jos hissikuilujen yhteenlaskettu pinta-ala rakennuksen pinta-alasta on yli 1 % lisäarvo on 448 mk/m²;

5) ilmastointi:

— jos rakennuksessa ei ole koneellista ilmastointia tai vain ilman koneellinen sisään-tai ulospuhallus, alennus on 291 mk/m²;

— jos rakennuksessa on ilman koneellinen sisään- ja ulospuhallus, alennus on 0;

— jos edellisen lisäksi huoneiden ilmastointi on erikseen säädettävissä ja ilmaa huomattavassa määrin käsitellään esimerkiksi kostuttamalla tai jäähdyttämällä, lisäarvo on 369 mk/m².

Myymälärakennukset

16 §

Myymälärakennuksella tarkoitetaan pääasiassa myymälätiloja sisältävää rakennusta.

17 §

Myymälärakennuksen tilavuuden perusarvo on 1 110 mk/m³.

Perusarvoa korjataan rakennuksen ominaisuuksien perusteella lisäarvoilla ja alennuksilla seuraavasti:

1) jos rakennuksen tilavuus on:

— yli 700 m³ mutta enintään 2 500 m³ perusarvosta vähennetään 13,52 mk jokaiselta alarajan (700 m³) ylittävältä 100 m³:ltä;

— jos yli 2 500 m³ mutta enintään 10 000 m³ perusarvosta vähennetään 13,52 mk jokaiselta 700 m³ ylittävältä 100 m³:ltä 2 500 m³:iin saakka ja 1,75 mk jokaiselta 2 500 m³ ylittävältä 100 m³:ltä,

— jos yli 10 000 m³ alennus on 374 mk/m³

2) jos kellarin ja muualla kuin kellarissa olevien varastotilojen osuus rakennuksen pinta-alasta on yli 20 % mutta enintään 40 %, perusarvosta vähennetään 5,67 mk jokaiselta alarajan (20 %) ylimenevältä prosenttiyksiköltä;

— jos yli 40 %, alennus on 113 mk/m³,

3) jos rakennuksen keskimääräinen kerros-

korkeus on vähintään 3 m mutta enintään 6,2 m perusarvosta vähennetään 8,94 mk jokaiselta alarajan (3 m) ylittävältä 10 cm:ltä;

— jos yli 6,2 m, alennus on 286 mk/m³,

4) jos rakennus on, kellari mukaan lukien, vähintään kolmikerroksinen, lisäarvo on 88 mk/m³.

Jos myymälärakennuksen kantava rakenne on puuta ja jos rakennus on tilavuudeltaan alle 2 000 m³ ja jos rakennus on valmistunut ennen vuotta 1960, on tilavuuden perusarvo 860 mk/m³. Tällaisen rakennuksen perusarvoa ei korjata edellä 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetuilla tilavuuden perusteella laskettavilla alennuksilla.

Teollisuusrakennukset

18 §

Teollisuusrakennuksella tarkoitetaan teollisuuden tuotanto- ja varastorakennusta sekä siihen verrattavaa rakennusta, kuten korjaamoa, huoltoasemaa, maalaamoa, työpajaa, pienteollisuusrakennusta, leipomoa ja myllyä.

19 §

Teollisuusrakennusten tilavuuden perusarvo on 432 mk/m³.

Perusarvoa korjataan rakennuksen ominaisuuksien perusteella lisäarvoilla ja alennuksilla seuraavasti:

1) jos rakennuksen keskimääräinen kerroskorkeus on yli 3,8 m mutta enintään 5,8 m, perusarvosta vähennetään 22,00 mk jokaiselta alarajan (3,8 m) ylittävältä 0,5 m:ltä;

— jos yli 5,8 m mutta enintään 8,8 m perusarvosta vähennetään 22,00 mk jokaiselta 3,8 m ylittävältä 0,5 m:ltä 5,8 m:iin saakka ja 11,00 mk jokaiselta 5,8 m ylittävältä 0,5 m:ltä;

— jos yli 8,8 m alennus on 154 mk/m³,

2) lämmitys ja vesijohto sen mukaan, mikä lähinnä vastaa rakennuksen ominaisuuksia;

— jos rakennus on pääasiassa lämmittämätön varastorakennus, jossa ei ole sosiaali- tai toimistotiloja alennus on 123 mk/m³;

— jos rakennuksen vesipisteiden määrä on vähäinen, sosiaali- ja toimistotiloja on yhteensä enintään 3 % rakennuksen pinta-alasta ja rakennus on pääosin lämmittämätön, alennus on 78 mk/m³;

— jos rakennus on pääasiassa hallimaista

teollisuustilaa, jota ei yleensä lämmitetä yli 18°C, sekä sosiaali- ja toimistotiloja on yhteensä yli 3 % mutta alle 15 % rakennuksen pinta-alasta, alennus on 0;

— jos rakennuksen tuotantotilojen lämpötila on yleensä yli 18°C, sosiaali- ja toimistotiloja on vähintään 15 % rakennuksen pinta-alasta tai ns. märkiä tiloja on yli 30 % rakennuksen pinta-alasta sekä rakennuksessa on automaattinen palosammutusjärjestelmä lisäarvo on 76 mk/m³.

3) ilmastointi ja valaistus sen mukaan, mikä lähinnä vastaa rakennuksen ominaisuuksia:

— jos rakennuksessa ei ole koneellista ilmastointia ja työtiloissa on vain yleisvalaistus sekä sosiaali- ja toimistotiloja on yhteensä enintään 3 % rakennuksen pinta-alasta, alennus on 78 mk/m³;

— jos rakennuksessa on ilman koneellinen sisään- tai ulospuhallus, valaistus on pääasiallisesti yleisvalaistusta sekä sosiaali- ja toimistotilojen yhteinen osuus rakennuksen pinta-alasta on yli 3 % mutta alle 15 %, alennus on 0;

— jos rakennuksessa on ilman koneellinen sekä sisään- että ulospuhallus, runsaasti työpistevalaistusta, sosiaali- ja toimistotiloja on yhteensä vähintään 15 % rakennuksen pinta-alasta ja rakennuksessa on automaattinen palohälytysjärjestelmä, lisäarvo on 76 mk/m³.

4) jos rakennus on vähintään kolmikerroksinen, lisäarvo on 67 mk/m³;

5) jos vähintään kolmikerroksisen rakennuksen tilavuus on yli 5 000 m³ mutta enintään 10 000 m³ vähennetään sen perusarvosta 13,50 mk alarajan (5 000 m³) ylittävältä jokaiselta 1 000 m³:ltä;

— jos yli 10 000 m³, alennus on 67 mk/m³.

Muut rakennukset ja rakennelmat

20 §

Muun kuin edellä lueteltuihin ryhmiin kuuluvan rakennuksen arvioimiseen käytetään lähinnä soveltuvan rakennuksen arvioimisperusteita. Mikäli rakennuksella on useita käyttötarkoituksia, arvioidaan jälleenhankinta-arvo pääasiallisen käyttötarkoituksen mukaan. Jos kuitenkin huomattava osa rakennuksesta on muussa kuin pääasiallisessa

käyttötarkoituksessa, voidaan rakennuksen osat arvioida erikseen.

21 §

Jos rakennus on sen laatuinen, että siihen ei voida lainkaan soveltaa edellä 4—19 §:ssä olevia arviointiperusteita, tai jos kysymyksessä on rakennelma, pidetään tällaisen rakennuksen tai rakennelman jälleenhankinta-arvona 70 prosenttia vastaavan rakennuksen tai rakennelman rakennuskustannuksista.

Julkisten rakennusten ja muiden yleisessä käytössä olevien rakennusten, jos niille ei aiemmin ole määrätty arvoa varallisuusverotusta varten, edellä 1 momentissa tarkoitettuna jälleenhankinta-arvona käytetään kuitenkin seuraavia 70 prosentin tasoon laskettuja keskimääräisiä rakennuskustannuksia neliometriä tai kuutiometriä kohti:

1) hoitoalan rakennukset:

- keskussairaalat 5 380 mk/m²;
- aluesairaalat 4 330 mk/m²;
- terveyskeskukset ja paikallissairaalat 4 010 mk/m²;
- kunnallis- ja vanhainkodit, parantolat, hoito- ja kuntoutuslaitokset, palvelukeskukset, joissa on sekä palvelutaloja että asuntoja, lastenkodit ja koulukodit 3 520 mk/m²;
- vankilat 925 mk/m³.

2) kokoontumisrakennukset:

— teatteri-, konsertti- ja kongressirakennukset 4 570 mk/m². Teatterirakennuksella tarkoitetaan rakennusta, jonka tilat on pääasiassa rakennettu näyttämötiloiksi katsomoinen. Rakennuksessa on myös aula-, keittiö-, kahvio- ja sosiaalitiloja. Teatterirakennuksiin rinnastetaan konsertti- ja kongressirakennukset;

— kirjastorakennukset ja arkistot 3 450 mk/m². Kirjastorakennuksella tarkoitetaan rakennusta, jonka tiloista valtaosan muodostaa kirjastosali. Rakennuksessa voi olla myös näyttely-, toimisto-, varasto- ja sosiaalitiloja. Arkistot rinnastetaan kirjastorakennuksiin;

— museot ja taidegalleriat 3 210 mk/m². Museo- ja taidegalleriarakennuksella tarkoitetaan rakennusta, jossa on pääasiallisesti näyttelytiloja ja varastoja sekä jossa voi olla toimisto-, väestösuoja- ja asuintiloja;

— seurakuntatalot 4 010 mk/m². Seurakuntatalolla tarkoitetaan pääasiassa kokoontumis- ja kerhotiloiksi rakennettuja seurakun-

tarakennuksia. Rakennuksessa on kerho-, kokoontumis-, toimisto-, varasto-, sosiaali-, keittiö- ja asuintiloja;

— nuorisotalot 3 640 mk/m². Nuorisotalorakennuksen tilat on pääasiallisesti rakennettu monitoimitiloiksi. Rakennuksessa voi olla myös kahvio-, keittiö- ja sosiaalitiloja;

— uudenaikaiset kirkkorakennukset 5 800 mk/m². Kirkkorakennuksessa on kirkko- ja seurakuntasali sekä kerho-, keittiö-, toimisto-, väestösuoja- että asuintiloja;

— puukirkot ja ennen vuotta 1950 rakennetut kirkot 1 010 mk/m³;

— monitoimi- ja urheilutalot 3 520 mk/m². Urheilutalojen tiloista valtaosan muodostavat liikunta- ja kuntosalit. Lisäksi rakennuksissa on toimisto-, kokous-, varasto-, keittiö-, kahvila- sekä peseytymis- ja pukeutumistiloja;

— stadion- ja katsomorakennukset 3 440 mk/m². Katsomorakennuksella tarkoitetaan rakennusta, jossa on myös peseytymis-, pukeutumis-, oleskelu- ja hallitiloja,

3) Opetusrakennukset:

— peruskoulu- ja lukiorakennukset 3 890 mk/m²;

— ammattikoulut ja muut ammatilliset oppilaitokset sekä kurssikeskukset 3 640 mk/m²;

— korkeakoulut, yliopistot ja tutkimuslaitokset 4 010 mk/m²;

4) liikenteen rakennukset ja muut rakennukset:

— linja-auto-, rautatie-, lentoasema- ja satamaterminaalit 4 180 mk/m². Vanhat puurakenteiset asemarakennukset rinnastetaan pientaloihin;

— nykyaikaiset yli 10 000 brm² terminaalirakennukset 5 920 mk/m²;

— tietoliikennarakennukset 2 530 mk/m². Tietoliikennarakennuksia ovat esimerkiksi puhelin-, linkki- ja viestiasemarakennukset. Laittilojen lisäksi rakennuksessa voi myös olla asuin-, toimisto- ja varastotilaa;

— kasarmirakennukset 2 700 mk/m². Jos kasarmirakennus on puurakenteinen, sen arvo on 2 170 mk/m²;

— paloasemarakennukset 3 440 mk/m². Jos paloasemarakennus on puurakenteinen, sen arvo on 3 080 mk/m²;

— vesitornit, yli 750 vesi-m³ 2 310
mk/vesi-m³ ja alle 750 vesi-m³ 3 080 mk/ve-
si-m³.

Vesitornin keskimääräisiin rakennuskus-
tannuksiin ei sisälly vesitornissa mahdollises-
ti olevien muiden tilojen eikä hissien raken-
nuskustannuksia.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2000

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

Voimaantulo

22 §

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä
joulukuuta 2000. Sitä sovelletaan vuodelta
2000 toimitettavassa verotuksessa.

Neuvotteleva virkamies Matti Halén

N:o 1156

Valtiovarainministeriön asetus**vesivoimalaitoksen ja sen rakenteiden jälleenhankinta-arvon perusteista**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2000

Valtiovarainministeriö on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun varallisuusverolain (1537/1992) 24 §:n 1 momentin nojalla määrännyt, että vesivoimalaitoksen ja vesivoimalaitosrakenteiden jälleenhankinta-arvon määrittämisessä on noudatettava seuraavia perusteita:

1 §

Soveltamisala

Vesivoimalaitoksen, jonka kosken putouskorkeus on vähintään kolme metriä ja jonka teho on vähintään 500 kilowattia, ja vesivoimalaitosrakenteiden jälleenhankinta-arvoa laskettaessa otetaan huomioon voimalaitosrakenteiden hankinnasta johtuneet välittömät menot:

- 1) koneasema siihen sisältyvine patoineen;
- 2) ylä- ja alakanavarakenteet tai muut koneaseman ulkopuoliset vesitiet;
- 3) voimalaitosta varten tehdyt perkaukset ja pengerrykset;
- 4) voimalaitosta palvelevat padot;
- 5) kytkinkenttärakenteet;
- 6) voimalaitoksen käyttöä ja ylläpitoa varten tarvittavat tiet ja sillat;
- 7) lämpö-, vesi-, ilmastointi- ja sähköasennukset;
- 8) voimalaitoksen tarvitsemat erilliset kaapeli- ja putkikanavat sekä
- 9) tontin kaivuu-, paalutus-, louhinta-, taasoitus- ja pintarakennustyöt.

Vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvoa laskettaessa otetaan huomioon myös laitoksen työmaan käyttö- ja yhteiskustannukset, rakennuttajan kustannukset ja rakennusaikaiset korot.

Vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvoa laskettaessa ei oteta huomioon muita kuin vesivoimalaitosta välittömästi palvelevia ra-

kennuksia tai laitteita, ei esimerkiksi kalanviljelylaitoksia, toimisto-, varasto-, korjaamo- tai asuinrakennuksia, turbiineja, generaattoreita, patoluukkuja, nostureita, automaatiolaitteita säätöä ja käyttöä varten eikä uittolaitteita, muunto- ja kytkinlaitteita eikä muita sähkön tuotantoa palvelevia koneita ja laitteita.

Muiden kuin tässä päätöksessä tarkoitettujen rakennusten jälleenhankinta-arvosta on määrätty erikseen.

2 §

Jälleenhankinta-arvo

Vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvo lasketaan korjaamalla 1 §:ssä tarkoitettujen rakennelmien alkuperäiset hankintakustannukset ja muut kustannukset rakennuskustannusindeksin kokonaisindeksilukuun 218,1. Jälleenhankinta-arvo on 70 prosenttia tällä tavoin määritetystä arvosta. Rakennuskustannusten oletetaan syntyvän tasaisesti rakentamisen aikana.

3 §

Keskimääräisten rakennuskustannusten mukainen jälleenhankinta-arvo

Jos vesivoimalaitoksen alkuperäisistä ra-

kennuskustannuksista ei ole luotettavaa selvitystä, määritetään vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvo 1 §:ssä tarkoitettujen rakenteiden rakennuskustannusten summana 4 §:n 1—5 kohdissa mainittuja keskimääräisiä arvoja ja taulukoita käyttäen. Jälleenhankinta-arvo on 70 prosenttia tällä tavoin määritetystä arvosta.

4 §

*Rakennuskustannusten keskimääräiset arvot**1. Tontin pintarakennustyöt*

Vesivoimalaitosalueen tontin pintarakennustöiden pinta-alana on pidettävä vesivoimalaitoksen maa-alueen pinta-alaa.

Tontin pintarakennustöiden yksikköhinta on 4 mk/m².

2. Kaivuumassat

Kanavien kaivuumassat määritetään kanavan pituuden ja poikkileikkauksen perusteella. Kaivuumassojen yksikköhinta on 56 mk/m³ ktr, kun kaivuu on vedestä ja 47 mk/m³ ktr, kun kaivuu on kuivatyönä sekä 334 mk/m³ ktr, kun kysymyksessä on louhinta.

3. Vedenjuoksutusputket

Vesivoimalaitoksen ulkopuolella sijaitsevien vedenjuoksutusputkien yksikkökustannukset ovat

ø (m)	mk/jm
1,0	2 190
1,5	3 285
2,0	4 380
2,5	5 475
3,0	6 570
3,5	7 665
4,0	8 760
4,5	9 855
5,0	10 950

Väliarvot lasketaan suhteellisesti.

4. Padot ja tukimuurit

Patojen ja tukimuurien yksikköhinta on 2 203 mk/m³, kun pato on betonia, ja 92 mk/m³, kun pato on maata tai louhetta.

5. Koneasemat

Koneaseman rakennuskustannus lasketaan koneaseman tilavuuden perusteella. Jos koneaseman tilavuutta ei voida luotettavasti määrittellä, käytetään määritysperusteena voimalaitoksen tehoa.

Koneaseman tilavuus lasketaan koneaseman ulkomitoin. Yläpuolisten tilojen lisäksi tilavuuteen lasketaan myös vesitiet.

Taulukkoa 1 käytetään sellaisten koneasemarakennusten rakennuskustannusten laskemiseen, joissa on pystyakselinen turpiini tai teho ≥ 8 MW. Väliarvot lasketaan suhteellisesti.

Taulukko 1

m ³	mk
1 000	21 947 386
10 000	33 293 009
50 000	83 717 996
100 000	146 749 231
200 000	261 129 316

Taulukkoa 2 käytetään sellaisten koneasemarakennusten rakennuskustannusten laskemiseen, joissa on vaaka-akselinen turpiini tai teho ≤ 8 MW. Väliarvot lasketaan suhteellisesti.

Taulukko 2

m ³	mk
1 000	3 828 676
5 000	10 160 452
10 000	18 075 168
50 000	81 392 908

Jos koneasema on tehdas tai muun sellaisen hallin osa, rakennuskustannukset lasketaan vesivoimalaitoksen tehon avulla taulukosta 3. Väliarvot lasketaan suhteellisesti.

Taulukko 3

Teho (MW)	mk
0,5	3 760 459
1,0	4 944 876
2,0	6 130 725
3,0	9 682 541
4,0	12 051 374
5,0	14 420 207
6,0	16 789 039
7,0	19 157 871
8,0	21 526 704
9,0	40 970 399
10,0	42 359 435
15,0	49 304 625
20,0	56 249 814
25,0	63 195 006
50,0	97 920 952
100,0	167 372 849
150,0	236 824 743

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2000

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

5 §

Muu vesivoimalaitos

Jos vesivoimalaitos on sellainen, ettei siihen voida soveltaa 2—4 §:ssä olevia jälleenhankinta-arvon laskentamenetelmiä, pidetään tällaisen vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvona 70 prosenttia vastaavanlaisen vesivoimalaitoksen rakennuskustannuksista.

6 §

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä joulukuuta 2000. Sitä sovelletaan vuodelta 2000 toimitettavassa varallisuusverotuksessa.

Neuvotteleva virkamies Matti Halén

